UDK 371.3
UDK 811.163.42 ISSN 1845-8793 HRVATSKI, XXIV, br. 1, Zagreb, 2026.

Stručni rad.
Prihvaćen: 21. kolovoza 2026.

POVIJEST I SUVREMENI RAD KATOLIČKOGA ŠKOLSKOG CENTRA „SVETI FRANJO" TUZLA

Alen Matošević
KŠC „Sveti Franjo" Opća gimnazija Tuzla

Sažetak: Rad prikazuje povijest i suvremeni rad Katoličkoga školskog centra „Sveti Franjo" u Tuzli, smještenog na prostoru s tradicijom katoličkoga školstva koja seže do 1883. godine. Prikazan je razvoj katoličkog obrazovanja u Bosni i Hercegovini, povijest Zavoda Kraljice svete Krunice te obnova školstva osnivanjem Centra 1995. godine. Posebna se pozornost posvećuje razvoju Opće gimnazije, nastavnom planu i programu, misiji i viziji škole, radu nastavnika, izvannastavnim aktivnostima, projektima, manifestacijama i međunarodnoj suradnji. Rad ističe kontinuitet tradicije, otvorenost škole prema svim učenicima te njezinu ulogu u razvoju znanja, talenata, odgovornosti i zajedništva.

Ključne riječi: katoličko školstvo, Zavod Kraljice svete Krunice, Tuzla, Gimnazija, odgoj i obrazovanje, izvannastavne aktivnosti, tradicija, međunarodna suradnja

UVOD

U srcu Tuzle, u Klosterskoj ulici, na mjestu koje gotovo stoljeće i pol odiše školskom tradicijom, smješten je Katolički školski centar „Sveti Franjo". Danas je to mjesto susreta, znanja, odgoja, mladosti i različitosti – škola u kojoj se svakodnevni školski život isprepliće s kulturnim, umjetničkim, sportskim i društvenim djelovanjem.

Smješten gdje je nekad bio Zavod Kraljice svete Krunice, KŠC „Sveti Franjo" danas predstavlja spoj tradicije i suvremenosti: mjesto koje pamti svoju prošlost, ali je prvenstveno okrenuto mladima i budućnosti. Njegova priča nije samo priča o jednoj školi, nego i o Tuzli – gradu

Zavod Kraljice sv. Krunice s početka 20. st.

Katolički školski centar „Sveti Franjo" Tuzla

u kojem su se kroz desetljeća susretale različite kulture, vjere i tradicije, stvarajući prostor u kojem obrazovanje ima smisla upravo onda kada čovjeka uči da razumije i poštuje drugoga.

KŠC „Sveti Franjo" obnovio je svoj rad 1995. godine, nastavljajući dugu tradiciju katoličkog školstva u Tuzli koja seže do 1883. godine, kada su Kćeri Božje ljubavi otvorile školu u gradu. U današnjem Centru djeluju Osnovna škola i Opća gimnazija, a njegove su škole otvorene učenicima bez obzira na njihovu vjersku ili nacionalnu pripadnost. Upravo je ta otvorenost jedna od njegovih najvažnijih posebnosti – baština prošlosti koja suvremeni školski život stavlja u kontekst susreta, poštovanja i zajedništva.

POVIJEST KATOLIČKOG ŠKOLSTVA U BOSNI I HERCEGOVINI

„Povijest katoličkog školstva u Bosni i Hercegovini vrijedna je divljenja i duboke zahvalnosti."
Pero Sudar, prvi promicatelj Sustava katoličkih škola za Europu

Povijest katoličkog školstva u Bosni i Hercegovini usko je povezana s razvojem kršćanstva, pismenosti i djelovanjem Crkve. Samostani su kroz stoljeća bili važna središta vjere, pismenosti i obrazovanja, a posebno mjesto pripada franjevcima, koji od kraja XIII. stoljeća postaju nositelji vjerskoga, kulturnog i prosvjetnog života. Unatoč osmanskom osvajanju 1463. godine, nastavili su poučavati djecu u samostanima, selima i privatnim kućama. Na području Tuzle važnu je ulogu imao samostan u Gradovrhu, jednom od središta obrazovanja sve do kraja XVII. stoljeća.

Tijekom XIX. stoljeća katoličko se školstvo postupno institucionalizira. U Tolisi je 1823. otvorena prva moderna katolička pučka škola u Bosni i Hercegovini, a potom je osnovan niz franjevačkih škola. U Tuzli je 1863. izgrađena školska zgrada na Trnovcu, čime se nastavila višestoljetna povezanost grada s katoličkim odgojem i obrazovanjem.

Dolaskom Austro-Ugarske 1878. godine započela je era modernoga školskog sustava i osnivanje državnih škola otvorenih svim vjerama.

Katoličke škole dale su važan doprinos širenju pismenosti, a značajnu ulogu preuzele su i ženske redovničke zajednice osnivajući osnovne, srednje i stručne škole.

Posebno mjesto pripada prvome vrhbosanskom nadbiskupu Josipu Stadleru, koji je 1881. postavio temelje organiziranom sustavu katoličkog obrazovanja. Osnivao je sjemeništa i gimnazije, dovodio redovničke zajednice i poticao razvoj mreže katoličkih škola po uzoru na europske ustanove.

Nakon Drugoga svjetskog rata ukinute su gotovo sve privatne i katoličke škole, a imovina im je oduzeta. Kontinuitet su zadržale Franjevačka gimnazija u Visokom i Franjevačka teologija u Sarajevu.

Obnova katoličkog školstva započela je osnivanjem prvoga Katoličkoga školskog centra u Sarajevu 1994., kada su postavljeni temelji Sustavu katoličkih škola za Europu. Centri su potom otvoreni i u drugim gradovima, među njima i u Tuzli, gdje je obnovljena višestoljetna tradicija katoličkog odgoja i obrazovanja.

ZAVOD KRALJICE SV. KRUNICE (1883. – 1945.) – POVIJESNI TEMELJ KATOLIČKOGA ŠKOLSKOG CENTRA „SVETI FRANJO"

„Naše škole su povlašteno mjesto odgoja cjelovite osobe."
Pero Sudar

Na prijedlog vrhbosanskoga nadbiskupa Josipa Stadlera i uz potporu austrougarskih vlasti, Družba Kćeri Božje ljubavi stigla je u Tuzlu u prosincu 1883. godine, kako bi preuzela odgojno-obrazovni rad, osobito među djevojčicama. Već 17. prosinca otvorena je osnovna škola s hrvatskim i njemačkim odjelima. Zbog rasta broja učenica 1888. godine izgrađen je Zavod Kraljice svete krunice, poznat kao Kloster, u kojem su djelovali: dječji vrtić, osnovna škola, internat i Viša djevojačka škola, koja je 1915. dobila pravo javnosti.

Zavod se isticao kvalitetnim odgojno-obrazovnim radom i pohađale su ga učenice različitih vjera. Nastava se odvijala na hrvatskom i njemačkom jeziku, a državne inspekcije isticale su urednost, disciplinu i

predanost učiteljica. Nakon raspada Austro-Ugarske njemački jezik postupno je napušten, a Zavod se prilagodio novim okolnostima: Viša djevojačka škola 1924. prerasta u Građansku školu trgovačkog smjera, a 1936. otvorena je i Ženska stručna škola.

Život Zavoda nadilazio je redovitu nastavu. Uz vjeronauk, učenice su učile jezike, povijest, zemljopis, crtanje, lijepo pisanje i ručni rad, a organizirani su i tečajevi njemačkog i francuskog jezika, poduka klavira, izleti, priredbe i zborsko pjevanje. Zavod je tako postao jedno od važnih kulturnih i odgojnih središta Tuzle.

Drugi svjetski rat označio je kraj toga razdoblja. Zgrada je teško oštećena u bombardiranju Tuzle 1944. godine, a sestre su 1949. morale napustiti Tuzlu. Gotovo šest desetljeća kasnije tradicija je obnovljena otvaranjem nove zgrade Katoličkoga školskog centra „Sveti Franjo" 2001. godine, na mjestu nekadašnjeg Zavoda.

OSNIVANJE I RAZVOJ KATOLIČKOGA ŠKOLSKOG CENTRA „SVETI FRANJO" U TUZLI

„Temeljna svrha Sustava naših škola i zadaća svih koji su u njih uključeni jest shvaćen i prihvaćen učenik, a onda i zato odgojen i obrazovan, tj. za život spreman i životom oduševljen mladi čovjek."
Pero Sudar

Katolički školski centar „Sveti Franjo" u Tuzli osnovan je odlukom Vrhbosanske nadbiskupije 23. srpnja 1995. godine, kao treći katolički školski centar u Bosni i Hercegovini, nakon Sarajeva i Zenice. Budući da je Kloster bio potpuno srušen, Gimnazija je 6. studenoga 1995. rad započela u iznajmljenim učionicama Osnovne škole „Pazar", a od 1997. godine u zgradi Mašinske škole. U prvoj godini nastava se odvijala u četiri razredna odjela. Prvi ravnatelj Centra bio je fra Mladen Jozić, zamjenica ravnatelja sestra Kristijana Jurić, a prva direktorica Gimnazije Marica Petrović.

Istodobno su započele pripreme za izgradnju nove školske zgrade na temeljima nekadašnjega Zavoda Kraljice svete Krunice. U novu se zgradu 2001. godine konačno uselila Gimnazija, a s radom je počela i

novoosnovana Osnovna škola. Time su prvi put stvoreni uvjeti za cjelovit rad Centra u jednoj smjeni, u suvremeno opremljenom prostoru s kabinetima, sportskom dvoranom i pratećim sadržajima.

KŠC „Sveti Franjo" u Tuzli brzo je stekao povjerenje roditelja i ugled u lokalnoj zajednici. Danas Centar nije samo odgojno-obrazovna ustanova, nego i važno kulturno, umjetničko, sportsko i društveno središte Tuzle i sjeveroistočne Bosne.

RAVNATELJI, DIREKTORI I NASTAVNO OSOBLJE

„Kvaliteta djelatnika u našim školama, kao i ljudi uopće, mjerljiva je razinom ideala od kojih žive i spremnošću te ideale ostvarivati dajući drugima, u našem slučaju đacima, svoje pluseve, a ostavljajući sebi svoje minuse."
Pero Sudar

Ravnatelji Centra: fra Mladen Jozić (1995. – 1997.), fra Martin Antunović (1997. – 2001.), vlč. Josip Batinić, voditelj izgradnje zgrade Centra (1998. – 2001.), preč. mr. Luka Tunjić (2001. – 2006.), vlč. mr. Josip Lebo (2006. – 2007.), vlč. mr. Vlatko Rosić (2007. – 2018.), preč. Marko Zubak (2018. – 2023.), vlč. dr. Ante Vrhovac (2023. – 2024.), vlč. dr. Branko Jurić (od 2024.).

Direktori Opće gimnazije: dr. Marica Petrović (1995. – 2000.), fra Martin Antunović (2000. – 2014.), Žana Altumbabić (2014. – 2019.), Alen Matošević (2019. – 2024.), vlč. dr. Branko Jurić (2024.), Boris Budimir (2025.) i Manda Habul (2026.).

Direktori Osnovne škole: Danica Piljić (2001.), Žana Altumbabić (2001. – 2014.), Danijel Barišić (2014. – 2019.) i Žana Altumbabić (od 2019.).

Prvu postavu profesora Opće gimnazije devedesetih godina prošloga stoljeća činio je niz izvrsnih profesora koji su redom bili stručni i s velikim iskustvom u radu u srednjoškolskoj nastavi i na sveučilištima, kako u zemlji, tako i u inozemstvu. To je osiguralo kvalitetu nastave u vrijeme kad je općenito manjkalo stručnog kadra u poslijeratnim godinama. Samo neka od važnih imena iz razdoblja kad se Gimnazija eta-

blirala: fra Petar Matanović, fra Ivan Opačak, fra Ilija Oršolić, don Šimo Janjić, Marica Petrović, Jugoslav Stahov, Ljubomir Aždajić, Evica Cerić, Robert Onodi, Ivica Ivanić, Miroslav Babić, Ivan Balen, s. Angelika Bošnjak, Mirjana Božić, Ljubomir Divković, Smiljka Lukanović, Romeo Knežević i Kata Marić.

NASTAVNI PLAN I PROGRAM

„Svaki čovjek ima svoju pozitivnu stranu s koje mu možemo uspješno pristupiti."
Pero Sudar

Prije više od triju desetljeća izrađen je vlastiti Nastavni plan i program, koji je potom dva puta inoviran radi osuvremenjivanja i podizanja kvalitete obrazovanja. U njegov razvoj ugrađena su iskustva nastavnika, potrebe učenika te suvremena znanstvena i pedagoška dostignuća. NPP je usklađen s obrazovnim zakonodavstvom i Statutom Sustava katoličkih škola za Europu, a izrađuju ga stručni aktivi u suradnji s visokoškolskim ustanovama i vanjskim stručnjacima.

Takav odnos prema programu odražava temeljnu pedagošku filozofiju Sustava: ništa nije nedodirljivo ako se može unaprijediti na dobrobit učenika. Suvremena škola ne odriče se tradicije, nego je nastoji učiniti živom u novim okolnostima.

Škola nije samo mjesto prijenosa znanja, nego prostor cjelovitoga razvoja mladoga čovjeka. Učenike se potiče na kritičko mišljenje, odgovornost, poštivanje ljudskih prava, razumijevanje različitosti, solidarnost i dijalog. Njeguju se kulturni, nacionalni, jezični i povijesni identitet, otvorenost prema drugima te empatija, suradnja, altruizam i odgovornost prema zajednici i okolišu.

U ostvarivanju tih ciljeva važnu ulogu imaju nastavnici, kojima se omogućuju stručno usavršavanje i profesionalni razvoj. Jednako je važna suradnja s roditeljima jer je odgoj mladoga čovjeka zajednička odgovornost škole i obitelji.

Katoličke škole dio su obrazovnog sustava Bosne i Hercegovine i svojim djelovanjem pridonose općemu dobru. Njihov je program obogaćen posebnostima katoličkoga odgoja i obrazovanja, ali usklađen s programima drugih škola, čime učenicima omogućuje nastavak školovanja i prijelaz između obrazovnih sustava.

Nastavni plan i program zato nadilazi popis predmeta i sadržaja: povezuje znanje i odgoj, tradiciju i suvremenost, pojedinca i zajednicu. Njegova se vrijednost ne mjeri samo znanjem koje učenik stekne, nego i osobom koja tijekom školovanja postaje.

U tome se prepoznaje kontinuitet odgojno-obrazovnoga poslanja započetoga u Tuzli 1883. godine. Mijenjali su se programi, metode i okolnosti, ali je ostala temeljna ideja: škola treba biti mjesto na kojemu se čovjek obrazuje i odgaja, gdje se znanje povezuje s odgovornošću, a osobni razvoj s brigom za drugoga.

MISIJA ŠKOLE

„Ne možemo opstati ako ne budemo umjeli ili htjeli dati 'ono malo više', čime ćemo svjedočiti vlastitu nutarnju snagu."
Pero Sudar

Opća gimnazija pri KŠC-u „Sveti Franjo" u Tuzli nastoji biti mjesto u kojemu je učenik u središtu odgojno-obrazovnoga procesa. Tolerancija, međusobno poštovanje i uvažavanje potreba učenika temelj su školskoga ozračja u kojemu mladi razvijaju sposobnosti, oblikuju stavove i preuzimaju odgovornost za svoju budućnost.

Cilj je škole odgajati samostalne, kreativne i odgovorne mlade ljude te razvijati prijateljstvo, samopoštovanje, osjećaj pripadnosti i vjeru u vlastite mogućnosti. Učenike se potiče na kritičko i kreativno mišljenje, suradnju, komunikaciju i odgovorno korištenje tehnologije. Nastava ih uključuje kao aktivne sudionike kroz istraživanje, iskustvo i suradničko učenje, uz primjenu suvremenih digitalnih sadržaja.

Posebnost katoličke škole jest povezivanje obrazovanja s cjelovitim odgojem osobe. Njeguju se kulturni identitet, otvorenost prema dru-

gima, odgovornost prema zajednici te odgoj kao djelo ljubavi i služenja. Važan je i partnerski odnos škole, učenika i roditelja.

Konačni cilj jest učenicima pružiti kvalitetno obrazovanje i pripremu za život. Uspjeh škole zato se ne mjeri samo nastavkom školovanja, nego i time kakvi ljudi njezini učenici postanu.

ŽIVOT ŠKOLE, IZVANNASTAVNE AKTIVNOSTI – PROSTOR ZA TALENTE, KREATIVNOST I ZAJEDNIŠTVO

„Temeljni uvjet 'elitnosti' naših škola nisu nastojanje i želja da nam svi učenici budu odlikaši, nego da svaki od njih postigne svoj maksimum. Ovo će biti moguće samo ako svaki nastavnik pruži svoj maksimum."
Pero Sudar

Osim izravnoga obrazovnog djelovanja i prevažne odgojne komponente, sve u skladu sa sloganom Sustava katoličkih škola za Europu, koji odzvanja našim hodnicima i životima – *Semper magis* – mnogo pozornosti se pridaje izvannastavnim aktivnostima. Na zidovima i policama u školi nemoguće je ne primijetiti brojne pokale, medalje, diplome, plakete i zahvalnice s natjecanja na kojima su naši učenici sudjelovali. Teško je izdvojiti najljepše. Svaki od njih je poseban i svjedoči koliko talenata, znanja, truda, volje, odricanja i sreće stoji iza ovih sjajnih odličja. Ovi blistavi svjedoci ponosno govore o svestranosti i uspjehu naših učenika na općinskoj, županijskoj, federalnoj, državnoj, pa čak i međunarodnoj razini.

Život Opće gimnazije KŠC-a „Sveti Franjo", a naknadno i Osnovne škole u sklopu Centra od samoga je početka bio mnogo više od nastave. Izvannastavne aktivnosti postale su važan prostor u kojem učenici otkrivaju i razvijaju svoje interese, talente i sposobnosti te uče surađivati, istraživati, stvarati i preuzimati odgovornost. Upravo zato učenici sami biraju područja koja ih zanimaju, dok su profesori njihovi voditelji, mentori i poticatelji.

Posebno mjesto imaju kulturno-umjetničke aktivnosti: dramska i recitatorska, literarna, novinarska, likovna i fotografska sekcija, kao i glazbene aktivnosti. Dramska i recitatorska sekcija Gimnazije djeluju od

njezinih početaka, razvijajući kreativnost, scenski izraz, dikciju, pokret i osobnost učenika. Brojni javni nastupi i uspjesi na općinskim, županijskim, federalnim, državnim i međunarodnim natjecanjima svjedoče o kvaliteti toga rada.

Jednako važnu ulogu imaju prirodoslovlje, sportske i informatičke aktivnosti. Nerijetko se svojim trudom i projektima učenici vinu do međunarodne razine.

Tijekom godina upravo su kroz sekcije, školske projekte, priredbe, natjecanja i druge aktivnosti učenici dobivali priliku pokazati ono što možda nije uvijek moguće pokazati u redovitoj nastavi. Zato izvannastavni život Gimnazije nije samo dodatak školskom programu – on je jedan od prostora u kojima se škola prepoznaje kao zajednica znanja, stvaralaštva, prijateljstva i zajedništva.

Također, živeći u tijesnu vremenu politika škole naglašeno postaje otvorenost te se ulaže veliki napor da se škola poveže s drugim školama u državi i inozemstvu kroz razne projekte razmjene učenika, među kojima se osobito ističe projekt *Schools beyond Regions and Borders* Sveučilišta u Trentu, koje oko mirotvorne demokratske ideje okuplja stotine srednjoškolaca iz cijele Europe. Osim toga, dugogodišnji smo nositelji i sudionici projekta *Superškole* u organizaciji Regionalnog ureda za omladinsku suradnju.

MANIFESTACIJE – ŠKOLA KAO MJESTO SUSRETA

„A sve s jednom jedinom svrhom i željom – pomoći mladim ljudima da postanu cjeloviti, ostvareni i sretni ljudi."
Pero Sudar

Tijekom školske godine Gimnazija živi u brojnim manifestacijama kojima se obilježavaju važni blagdani, datumi i događaji, ali i stvaraju prigode za druženje učenika, profesora, roditelja i prijatelja škole. Među njima posebno mjesto zauzima *Dan škole*, koji na spomendan zaštitnika Centra sv. Franje Asiškog okuplja učenike, roditelje, prijatelje iz lokalne zajednice i drugih školskih centara Sustava. Toga dana učenici

i nastavnici predstavljaju ono najbolje što su tijekom godine stvarali – pjesmu, ples, recitaciju, dramu i druge umjetničke sadržaje. U školi se također obilježavaju razne manifestacije kulturnoga, vjerskoga i humanitarnoga karaktera, kao što su *Dan kruha, Sveti Nikola, Božićna priredba* i *Uskrsna priredba, Valentinovo, Karneval, Majčin dan, Dan otvorenih vrata, Dan povjerenja, Liga prijateljstva, Sportski dan, Druženje prijatelja Centra*. Zajednica od gotovo 2000 alumnista u trideset generacija vrlo je aktivna. Bivši učenici, danas mnogi od njih važni ljudi u gradu, državi, regiji i širom Europe, rado se tijekom cijele godine vraćaju u svoju školu i aktivno sudjeluju u njezinu životu, doprinoseći svatko na svoj način. Kruna je godišnji *Susret generacija*, na kojem se u manje formalnom ozračju druže, upoznaju, razmjenjuju iskustva i ideje, povezuju se i pomažu školi i jedni drugima.

Manifestacije tako nadilaze puko obilježavanje pojedinih datuma. One učenicima omogućuju da svoje talente predstave drugima, da zajedno stvaraju i nastupaju te da školu dožive kao zajednicu u kojoj se uči, stvara, slavi i druži. Posebno je svečana promocija maturanata, kojom se simbolično zaokružuje njihovo gimnazijsko putovanje i slavi trud i rad četverogodišnjeg školovanja.

VIZIJA I STRATEŠKI RAZVOJ ŠKOLE

„Čuvajte te škole, one su ponajviše i prije svih – vaše. A čuvati ih možete jedino ako svakoga učenika naših škola prihvaćate, volite, štitite, odgajate i poučavate kao da je vaše rođeno dijete.”
Pero Sudar

KŠC „Sveti Franjo” u Tuzli želi biti mjesto ugodnog učenja i rada, gradeći pozitivno školsko ozračje na međusobnom uvažavanju i poštovanju svih sudionika odgojno-obrazovnoga procesa.

Vođena motom Sustava katoličkih škola za Europu *Semper magis* – uvijek više – škola nastoji pridonositi unapređenju obrazovanja i biti pokretač pozitivnih promjena u svojoj sredini. Posebnu pozornost posvećuje iskustvenom i projektnom učenju, stvaralaštvu, poduzetništvu, razvoju digitalnih kompetencija i izvannastavnim aktivnostima. Važan

dio vizije jest stvaranje digitalno zrele škole koja suvremene tehnologije promišljeno koristi za unapređenje nastave, individualizirani pristup učenicima i razvoj digitalnih kompetencija učenika i nastavnika.

Budući razvoj Opće gimnazije i Osnovne škole u sklopu KŠC-a „Sveti Franjo" usmjeren je na trajnu kvalitetu odgojno-obrazovnoga rada i spremnost škole da odgovori na potrebe vremena koje dolazi. Strateški razvoj temelji se na četiri povezana područja: ljudskim potencijalima, kvaliteti nastave, materijalnim i tehnološkim uvjetima te internacionalizaciji škole.

Posebna će se pozornost posvećivati stručnom usavršavanju nastavnika i stručnih suradnika, razvoju njihovih stručnih, jezičnih i digitalnih kompetencija te stvaranju profesionalne kulture utemeljene na odgovornosti, suradnji i zajedništvu. Nastava će se kontinuirano osuvremenjivati novim sadržajima, metodama i oblicima učenja, uz snažnije korištenje IKT-a i projektne nastave. Istodobno će se ulagati u suvremenu opremu, nastavna sredstva i pomagala te unapređenje školskih prostora.

Važan dio razvoja bit će projekti, kreativnost, inovativnost i poduzetništvo, kako bi učenici znanje mogli pretvarati u ideje i konkretna iskustva. Škola će svoju budućnost graditi i kroz snažnije povezivanje srodnih škola u zemlji i inozemstvu, međunarodne razmjene, mobilnosti i strateška partnerstva. Takve će aktivnosti učenicima i nastavnicima omogućiti razvoj jezičnih, stručnih i interkulturalnih kompetencija te nova iskustva učenja i usavršavanja.

Vizija škole stoga nije samo plan njezine modernizacije nego nastojanje da ostane mjesto u kojem se kvalitetno poučava, neprestano uči, razvijaju talenti i oblikuju mladi ljudi spremni odgovorno odgovoriti izazovima budućnosti.

LITERATURA

- Bogićević, Vojislav, *Pismenost u Bosni i Hercegovini*, Veselin Masleša, Sarajevo, 1975.
- Caratan, s. M. Alojzija, Mutić, s. M. Božena, *Provincija Božje Providnosti Družbe Kćeri Božje ljubavi 1882. – 1982.*, Kačić, Split – Zagreb, 1982.
- Cigeljević, Anto, *Hrvatsko školstvo u Tuzli*. U: *Hrvatski glasnik*, HKD Napredak, Tuzla, rujan 1995.
- *Himna životu škole*, KŠC „Sveti Josip" Sarajevo, Sarajevo, 2019.
- Jelenić, Julijan, *Razvoj analfabetskih tečajeva u Bosni i Hercegovini*, Naša misao, god. 29/1915.
- *Katoličanstvo u Bosni i Hercegovini*, HKD Napredak, Sarajevo, 1997.
- *Katolički školski centar „Sveti Franjo" Tuzla – 15 godina postojanja na povijesnim temeljima*, KŠC „Sveti Franjo" Tuzla, Tuzla, 2010.
- Papić, Mitar, *Hrvatsko školstvo u Bosni i Hercegovini do 1918. godine*, Veselin Masleša, Sarajevo, 1982.
- *Povijest Bosne i Hercegovine*, HKD Napredak, Sarajevo, 1998.
- Sudar, Pero, *Ono malo više – izgradnja Sustava katoličkih škola za Europu*, KŠC „Sveti Josip" Sarajevo, Sarajevo, 2019.
- Turčinović, Josip, *Katolička crkva u južnoslavenskim zemljama*, Kršćanska sadašnjost, Zagreb, 1973.

THE HISTORY AND CONTEMPORARY WORK OF THE CATHOLIC SCHOOL CENTRE „SAINT FRANCIS" IN TUZLA

Abstract

This paper presents the history and contemporary work of the Catholic School Centre „Saint Francis" in Tuzla, situated in an area with a tradition of Catholic education dating back to 1883. It outlines the development of Catholic education in Bosnia and Herzegovina, the history of the Queen of the Holy Rosary Institute, and the revival of Catholic schooling through the establishment of the Centre in 1995. Particular attention is given to the development of the Centre's General Secondary School, its curriculum, the school's mission and vision, the work of its teachers, extracurricular activities, projects, events, and international cooperation. The paper highlights the continuity of tradition, the school's openness to all students, and its role in fostering knowledge, talents, responsibility, and a sense of community.

Keywords: Catholic education; Queen of the Holy Rosary Institute; Tuzla; general secondary school; education; extracurricular activities; tradition; international cooperation